

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. гр. Димитровград , 29.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДИМИТРОВГРАД в публично заседание на шести
април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Огнян Х. Гълъбов

при участието на секретаря Силвия И. Димова
като разгледа докладваното от Огнян Х. Гълъбов Гражданско дело №
20205610100891 по описа за 2020 година

Предявен е иск с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ- за заплащане на обезщетение за вреди причинени от обвинение в извършване на престъпление, като образуваното срещу обвиняемия наказателно производство е било прекратено поради това, че деянието не е било извършено от него.

Ищецът А. М. Х. твърди в искова молба, че в началото на м.май 2019г. полицейски служител му връчил призовка за явяване в РУ-Харманли. Въпреки, че не бил извършил нищо лошо той се притеснил. В определения ден се явил в РУ-Харманли, където от разследващ полицай научил, че срещу него има образувано досъдебно производство за кражба. Отговорил, че няма нищо общо с извършената кражба и няма какво да напише като обяснения за нея. Въпреки това, ищецът бил държан прав до стената с часове, говорили му на висок тон и го заплашвали с арест, за да си припомни. Разследващият полицай започнал да го разпитва като казал, че ще го привлича в качеството на обвиняемо лице. След като отказал да ползва служебна защита, бил освободен, за да ангажира адвокат. На 15.05.2019г. отново бил призован в полицията и по образуваното Досъдебно производство №279/2018г. по описа на РУ-Харманли, представляващо Преписка №411/2018г. по описа на РП-Харманли, му било повдигнато обвинение за това, че на 21.05.2018г., в с.Орещец, община Харманли, противозаконно отнел чуждо МПС-л.а.“Сузуки Сантана“ с ДКН **, от владението на ***, без негово съгласие, с намерение да го ползва, като е последвала повреда на превозното средство- щета в размер на 1720 лева и същото е оставено без надзор в землището на с.Орещец- престъпление по чл.346 ал.2 т.1 вр.ал.1 от НК. Снети му били дактилоскопни отпечатащи, били му направени снимки и полицейска регистрация. Ищецът бил разпитан в качеството на обвиняемо лице, като не се признал за виновен в извършване

на деянието и направил искане за събиране на допълнителни доказателства. При проведена очна ставка между него и пострадалия *** било установено, че двамата не се познават, никога не са се виждали и ищеца не е бил негов пастир. По категоричен и безспорен начин се доказало, че той не е отнел противозаконно чуждо МПС и няма отношение към извършеното престъпно деяние. С Постановление от 23.08.2019г., на основание чл.24 ал.1 т.1, чл.199 и чл.244 ал.1 т.2 и ал.2 от НПК, РП-Харманли прекратила наказателното производство против А. М. Х. и отменила взетата мярка за неотклонение „Подписка“. Твърди, че от всичко което му било причинено от полицейските служители, се чувствал унижен, обиден, безсилен пред своеволията им, със засегнати чест и достойнство. Това се отразило негативно върху душевното му здраве, като през изминалата една година живеел в постоянен стрес. Не можел да преживее постоянните призовавания в РУ-Харманли и контакта с униформените служители. Приятелите му, както и широк кръг от обществеността разбрали, че е разследван за тежко умишлено престъпление. Срамувал се да излезе на обществено място, като ограничил социалните си контакти, защото всички гледали към него като на престъпник, говорили зад него и разпространявали обидни думи. В следствие на постоянния стрес не можел да спи. Постоянно мислел какво ще се случи с него, ако бъде признат за виновен. От многократните искания за отсъствие от работа работодателя му променил отношението си към него и започнал да се държи грубо, защото ищеца си имал работа с полицията. Споменавал му, че може скоро да се разделят, т.е. да го уволни. Всичко това станало достояние на колегите му, които дори си позволявали да го питат кога ще го приберат „на топло“. Всички тези душевни болки и страдания, причинения дискомфорт и имуществени вреди, били в пряка причинна връзка с дейността на правозащитните органи. Това обуславяло интереса му от водене на настоящото производство. Причинените му имуществени вреди произтичали от направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, както и направените транспортни разходи за пътуване до Харманли и явяване в РУ-Харманли, които били в размер на 500 лева, заплатени на частен превозвач за изпълнение на 4 курса по маршрут Димитровград-Харманли и обратно. Тези разходи били направени само по досъдебното производство и били в пряка причинна връзка с повдигнатото му обвинение. Иска съдът да постанови решение, с което да осъди ответника Областна дирекция на МВР-Хасково, да му заплати сумата от 16000 лева- обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди в следствие незаконосъобразното обвинение, както и 800 лева- обезщетение за причинени му имуществени вреди в следствие на същото водено против него досъдебно производство, ведно със законната лихва от датата на повдигане на обвинението до окончателното изплащане на сумите. Претендира присъждане и на направените по делото разноски.

Ответникът ОД на МВР-Хасково не депозира отговор на исковата молба. С писмено становище, постъпило по делото на 03.12.2020г. се поддържа, че предявените против него искове са недопустими и неоснователни. Счита, че отговорност за причинените на ищеца вреди следва да носи Прокуратурата на Република България, тъй като органите на органите на досъдебното производство в своята дейност се подчинявали на закона и разпорежданията

на прокуратурата, като наблюдаващия досъдебното производство прокурор, давал разпореждания и указания, които били задължителни за разследващите полицаи. При обвинение в извършване на престъпление рискът бил за прокуратурата, на която е предоставена държавната функция по обвинение в наказателния процес, тъй като без повдигане на обвинение от нея не биха настъпили каквито и да е вреди. На следващо място, от приложените към исковата молба доказателства не се доказвали претендираните от ищеца имуществени вреди. От друга страна, претендираното обезщетение в размер на 500 лева - транспортни разходи за пътувания между Димитровград и Харманли били изключително завишени по размер. Неоснователен и недоказан, както по размер така и по основание, бил и предявения от ищеца иск за причинени му неимуществени вреди.

В съответствие с разпоредбата на чл.10 ал.1 от ЗОДОВ, в проведените по делото съдебни заседания участва прокурор от РП-Димитровград /респ.от РП-Хасково, ТО-Димитровград/. В устните състезания в проведеното на 06.04.2021г. съдебно заседание, представителя на Прокуратурата поддържа, че предявения иск е недопустим, тъй като е насочен против ненадлежен ответник. Доколкото наказателното производство било прекратено от Прокуратурата, то тя единствена била процесуално легитимирана да отговаря за причинените на ищеца вреди. Намира предявения иск за неимуществени вреди за неоснователен и недоказан. Предявения иск за имуществени вреди също бил недоказан и силно завишен по размер. Претендираната законна лихва следвало да бъде начислена от момента на влизане в сила на постановлението за прекратяване на наказателното производство срещу ищеца.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства- поотделно и в тяхната общност, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от материалите съдържащи се в приложеното по настоящото дело досъдебно производство №279/2018г. по описа на РУ-Харманли е, че същото е образувано на 25.05.2018г. за това, че на 20/21.05.2018г. в с.Орещец, противозаконно отнел чуждо моторно превозно средство- л.а.“Сузуки Сантана“ с ДКН ****, собственост на ***, без негово съгласие с намерение да го ползва, като е последвала повреда на превозното средство и същия го е оставил без надзор в землището на с.Орещец в посока към с.Върбово- престъпление по чл.346 ал.2 т.1 предл.І-во, вр.чл.346 ал.1 от НК.

Съгласно Протокол за разпит на свидетел, на 21.05.2018г. по досъдебното производство е бил разпитан собственика на процесния лек автомобил- ***в. В своите показания той е посочил, че същото МПС предоставил за ползване преди време на ***. Отново на 21.05.2018г. по делото в качеството на свидетел е бил разпитан и ***, който в показанията си заявил, че се занимавал с отглеждане на овце. На 28.04.2018г. взел на работа при себе си пастир на име ***, който бил от с.Малко Брягово. Процесният автомобил използвал, за да ходи с него до оборите си. Вечерта на 20.05.2018г. оставил колата, паркирана пред дома му. Около 04.00ч. на 21.05.2018г. установил, че колата му я няма.

Отишъл до съседната къща, където живеел пастира му ***, но не го намерил.

Видно от приложените по досъдебното производство Обяснения от 21.05.2017г., същите са били снети от лице представило се с имена А. М. Х., с ЕГН *****, от Димитровград, ул.“****”, с основно образование, неженен. В тези обяснения от него е посочено, че работел като пастир при лице с име *** в с.Орешец. На 21.05.2018г., около 02.00ч., бил в квартирата си и пиел алкохол. Излезнал от къщата и видял паркиран джипа на ***, който бил отворен и с ключове на таблото. Качил се в него и потеглил към с.Върбово. На излизане от с.Орешец обаче загубил управление над колата, като тя излезнала в страни от пътя и се преобърнала. Успял да стигне пеша до гр.Харманли, където бил задържан от полицията.

В хода на разследване по делото е била изискана от РС-Харманли и приложена Справка за съдимост на А. М. Х.. Същата е била изготвена на 22.05.2018г., като от нея се установява, че Х. е бил санкциониран от РС-Димитровград по реда на чл.78а от НК за извършено през 2003г. престъпление по чл.343б ал.1 от НК, като му е наложено административно наказание. Наред с това, той е бил осъден от РС-Димитровград през 2011г. за престъпление по чл.348а ал.1 от НК, като е реабилитиран по право на 30.11.2016г.

При така събраните доказателства, както и след изготвяне на оценителна и автотехническа експертизи, на 15.05.2019г., разследващ полицай от РУ-Харманли, след извършен доклад по реда на чл.219 от НПК пред наблюдаващ прокурор, с Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение привлякъл в качеството на обвиняем А. М. Х., с ЕГН *****, от Димитровград, ул.“*****” за това, че на 21.05.2018г., в с.Орешец, община Харманли, противозаконно отнел чуждо моторно превозно средство-л.а.“Сузуки Сантана” с ДКН **, от владението на ***, без негово съгласие, с намерение да го ползва, като е последвала повреда на превозното средство в размер на 1720 лева и същото е изоставено без надзор в землището на с.Орешец, община Харманли- престъпление по чл.346 ал.2 т.1 вр.ал.1 от НК. Спрямо обвиняемият е била взета и мярка за неотклонение „Подписка“. Непосредствено след това, А.Х. е бил разпитан в качеството на обвиняемо лице по така повдигнатото му обвинение. В своите обяснения той е заявил, че не се признава за виновен по повдигнатото му обвинение. Посочва, че познавал лице на име Величко, което се занимавало с отглеждане на животни в неизвестно му харманлийско село, но не знале дали става въпрос за същото лице. Отрекъл да е работил някога в с.Орешец, като заявил, че никога не е бил в това село и дори не знаел къде се намира то. Не бил виждал процесния автомобил и никога не се бил качвал в него, нито пък го бил вземал. Посочил, че от 9 години работи във фирма в Димитровград, като никога не бил прекъсвал работата си там.

На 07.06.2019г. в РУ-Харманли е била извършена очна ставка между свид.*** и обв.А. М. Х., който при това процесуално следствено действие е бил представляван и от адв.К.К., съгласно приложено по досъдебното производство адвокатско пълномощно. При проведената очна ставка, свид.Димитров е заявил, че изобщо не познава обвиняемия и го

вижда за първи път. Посочва, че Х. никога не е живял или работил при него и категорично не е откраднал джипа му.

Видно от приложения по досъдебното производство Протокол за предявяване на разследване, на 10.07.2019г. обв.Х. и защитника му адв.К., са се явили в РУ-Харманли, където са им били предявени материалите от разследването. След като са се запознали с тях, същите не са направили искания и възражения, както и не са представили нови доказателства.

На 30.07.2019г. разследващ полицай при РУ-Харманли е изпратил на РП-Харманли горепосоченото досъдебно производство със Заключително мнение за спиране на наказателното производство.

С Постановление за спиране на наказателно производство от 23.08.2019г. прокурор при РП-Харманли е прекратил наказателното производство в частта по обвинението на А. М. Х. за престъпление по чл.346 ал.2 т.1 вр.ал.1 от НК, като е спрял производството по делото и изпратил същото на РУ-Харманли за продължаване издирването на извършителя на деянието по чл.346 ал.1 т.1 вр.ал.1 от НК. В постановлението си наблюдаващия прокурор е приел, че от обективна и субективна страна липсват доказателства за извършено от обв.А. М. Х. престъпление по чл.346 ал.2 т.1 вр.ал.1 от НК, като не се установява той да е отнел противозаконно чужд автомобил или да е съпричастен към извършване на деянието. Поради това повдигнатото против него обвинение не било доказано и производството спрямо А.Х. трябвало да се прекрати поради липса на извършено от него престъпление.

В проведеното на 04.03.2021г. съдебно заседание по делото, по искане на страните, съдът даде възможност за обяснения от страна на ищеца. В тях той заяви, че за първи път бил призован в РУ-Харманли през м.май 2019г.. Там бил държан вързан в коридора, а в последствие и привлечен в качеството на обвиняем за нещо което не бил извършил. Разследващия полицай Цена Лилоvsка му взела отпечатьци. Отрича да е давал писмени обяснения по случая, като заявява, че подписа под тези намиращи се в досъдебното производство не е положен от него. Знаел кой е човека представил се за него, като посочените в обясненията ЕГН и адрес били действително на ищеца. Твърди, че проблемите му с този човек били още от 2009г.

За изясняване на фактическата обстановка по делото, по искане на ищеца съдът допусна и разпита свидетелите ****. В своите показания свид.*** поддържа, че познавал А. М. Х. от 2-3 години, след като той заживял под наем в блока му. Посочва, че ищецът бил спокоен човек, но след време се променил. Споделил му, че има неприятности, като започнали да го търсят от полицията. Според свидетелят, той бил притеснен и изглеждал зле психически. Двамата ходили заедно до Стара Загора, където Х. бил на дело. Също така, свидетелят го карал 4 пъти с колата си до Харманли, където ищеца също бил викан в полицията. Според ***, ищеца бил притеснен при тези пътувания, като в Харманли го карали да подписва за нещо, което не бил извършил. За пътуванията до Харманли Х. платил

на свидетеля около 500 лева. Според ***, през този период от време ищеца изглеждал неадекватен и превъзбуден, като хората започнали да странят от него. Някои от тях злословели и му се подигравали, като го питали още ли не е влезнал в затвора. Х. се страхувал, че ще загуби работата си, тъй като често трябвало да отсъства, за да ходи до Харманли, а и често бил търсен там от полицаи. От своя страна свид.*** посочва, че познава ищеца от дете. Преди две-три години той му обяснил, че има проблеми в Харманли, където го обвинявали за кражба на кола. Там полицаите го викали да ходи общо четири пъти, за да дава показания. До там ходел с кола на свой познат, като за услугата му дал над 250 лева. Дори към момента той продължавал да получава призовки и да бъде търсен от полицията. Твърди, че полицаите постоянно питали за него в квартала и го издирвали. Това му влияело негативно, тъй като неговите съседи, работодателя и колегите му се подигравали, а някои го мислели и за престъпник. Ищецът бил стресиран от това, че го викат в полицията.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Безспорно установено по делото е, че ищеца А. М. Х. е бил привлечен в качеството на обвиняемо лице по досъдебно производство №279/2018г. по описа на РУ-Харманли, за това, че на 21.05.2018г., в с.Орещец, община Харманли, противозаконно отнел чуждо моторно превозно средство- л.а.“Сузуки Сантана“ с ДКН **, от владението на ***, без негово съгласие, с намерение да го ползва, като е последвала повреда на превозното средство в размер на 1720 лева и същото е изоставено без надзор в землището на с.Орещец, община Харманли- престъпление по чл.346 ал.2 т.1 вр.ал.1 от НК, като по отношение на него е била взета и мярка за неотклонение „Подписка“. Не се спори и относно това, че с Постановление за спиране на наказателно производство от 23.08.2019г. прокурор при РП-Харманли е прекратил наказателното производство в частта по обвинението на *** Х. за престъпление по чл.346 ал.2 т.1 от НК, като е приел, че липсват доказателства той да е извършил това престъпление и въобще да е съпричастен към извършването му.

Спорно по делото е претърпял ли е ищеца имуществени и неимуществени вреди от неправомерно повдигнатото му обвинение и ако да- какъв е техния размер.

Съгласно разпоредбата на чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано.

В настоящият случай, ищецът претендира обезщетение за причинени му имуществени и неимуществени вреди от ОД на МВР-Хасково, която чрез разследващ

полицай от РУ-Харманли му е повдигнала обвинение за извършване на престъпление, като наказателното производство в следствие е било прекратено поради това, че деянието не е било извършено от него.

На първо място, съдът намира възражението на участвалия в настоящото дело, съгласно изискването на чл.10 ал.1 от ЗОДОВ, прокурор от РП-Хасково, ТО-Димитровград, че предявения иск е недопустим, тъй като следвало да бъде предявен против Прокуратурата на Република България, за неоснователно.

Разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗОДОВ посочва, че за вреди, причинени на граждани от правозащитните органи на Държавата отговорност носят разследващите органи, прокуратурата или съда. От тази разпоредба следва, че разследващите органи се явяват правозащитен орган, от който може да бъде търсена отговорност за вреди независимо от отговорността на прокуратурата или съда. В тази насока следва да се има предвид, че съгласно чл.6 ал.1 от ЗМВР, една от основните дейности, извършвана от органите на МВР е разследване на престъпления. При разследване на престъпления разследващите органи действат под ръководството и надзора на прокуратурата, но са независими /чл.10 НПК/ и вземат решенията си по вътрешно убеждение и ръководейки се от закона /чл.14 НПК/. Макар и да докладват дейността си на прокуратурата, разследващите органи извършват всички действия по разследването, необходими за разкриване на обективната истина- чл.226 ал.1 от НПК; извършват всички действия по предявяване на обвинението и само, когато са допуснали съществени процесуални нарушения ги отстраняват по указания на прокурора-чл.242 ал.2 от НПК, като при условията на чл.219 ал.2 от НПК разследващият орган може да привлече лицето като обвиняем и със съставянето на протокола за първото действие по разследването срещу него. Тази им дейност определя разследващите полицаи като правозащитни органи по смисъла на чл.2 от ЗОДОВ, за вреди от чиито действия във връзка с незаконното обвинение отговаря МВР, с което се намират в служебни правоотношения. В този смисъл е и постановката на т.6 и т.7 от ТР №3 от 22.04.2005г. на ОСГК ВКС по тълк.д. №3/2004г., както и Решение №373/24.11.2015г. по д.№946/2012г. на ВКС, IV г.о.

На следващо място, съдът счита, че ищецът действително е имал правна възможност и основание да предяви настоящия иск и против Прокуратурата на Република България или дори само против нея, доколкото досъдебното производство и извършените по него процесуално следствени действия се извършват под надзора на наблюдаващия делото прокурор. Разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗОДОВ изрично посочва, кои са правозащитните органи, за вредите от чиито действия Държавата отговаря и това са разследващите органи, прокуратурата или съда. Изброяването на тези органи е алтернативно, като нито в този текст, нито в останалите разпоредби на Закона се предвижда задължително ищеца да предяви иска си против Прокуратурата или едновременно против нея и разследващите органи в лицето на ОД на МВР. В този смисъл по исковете с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ е допустима пасивна солидарна отговорност между Прокуратурата и органа на разследване причинил вредите, но не е налице задължително другарство между тях, като

право на ищеца е да прецени против кой от тези правозащитни органи да насочи своя иск. Отговорността на Държавата по исковете с правно основание чл.2 от ЗОДОВ, независимо от правозащитния орган, който я представлява, се определя съобразно всички обстоятелства, които обуславят тези вреди. Тази отговорност е обективна и законодателят е предвидил Държавата да се представлява от различни органи по искове за обезщетение за вреди, включително и от съда. Дори само един правозащитен орган да представлява Държавата, то това не би могло по никакъв начин да наруши принципа за пълно обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, като в тази насока е ТР №5 от 15.05.2015г. на ВКС по т.д.№6/2013г. на ОСГК.

В настоящият случай, ищецът е преценил, че имуществените и неимуществени вреди, които е претърпял от незаконното обвинение са в следствие на действията на разследващите органи при РУ-Харманли, които са част от ОД на МВР-Хасково, поради което той е предявил исквата си претенция единствено против този ответник, като съдът няма правна възможност да го задължи да предяви иска си и против друг правозащитен орган.

Основанието за ангажиране на отговорността на държавата за действия на органите на разследването, в посочената хипотеза по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ е обективният факт, че лицето е незаконно обвинено в извършване на престъпление, а впоследствие образуваното наказателно производство е прекратено по отоншение на него, поради конкретно посочени в закона причини. Това дава основание на законодателят да квалифицира обвинението като незаконно, независимо че отделните процесуално-следствени действия са били извършени в съответствия със закона и правомощията на разследващите органи. Обвинението представлява официално уведомление на лицето от компетентния орган за извършване на наказателно правонарушение и за провеждане поради това на наказателно производство срещу него и това е моментът, от който наказателното производство се отразява на положението на лицето, за вредите от което отговорността е на държавата при проявление на елементите от фактическия й състав. В случая са налице всички предвидени в ЗОДОВ предпоставки за ангажиране отговорността на ответника ОД на МВР-Хасково – спрямо А. М. Х. е било повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.346 ал.2 т.1 вр.ал.1 от НК, като по отношение на него е била взета и мярка за неотклонение „Подписка“, но в следствие наказателно производство спрямо ищеца е прекратено поради липсата на доказателства деянието да е извършено от обвиняемия.

Обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат. От събраните гласни доказателства безспорно се установи, че ищецът е претърпял неимуществени вреди от незаконно повдигнатото му обвинение в престъпление. Поради липса на специална уредба в ЗОДОВ, съдът намира, че следва да приложи субсидиарно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД, определяща обезщетението за неимуществени вреди, причинени от деликт, при съобразяване на предвидените в чл.4 на специалния закон граници на отговорността. При определяне на размера на

неимуществените щети, причинени на ищеца, следва да се има предвид конкретната личност на пострадалия, съдебното му минало, тежестта на обвинението, продължителността на разследването, отражението, което незаконното обвинение е дало в последвалото протичане на живота му.

В резултат на незаконното обвинение, което е продължило от 15.05.2019г. до 30.08.2019г., когато е изтекъл срока за обжалване на Постановление за спиране на наказателното производство на РП-Харманли, са изминали малко повече от 3 месеца, през които ищецът е търпял неблагоприятни последици върху личния му живот, както и върху психо-емоционалното му състояние. Видно от съдържащите се в досъдебното производство материали е, че А. М. Х. е бил призоваван и се е явявал в РУ-Харманли общо 3 пъти- на 15.05.2019г., когато е привлечен и разпитан в качеството на обвиняем, на 07.06.2019г., за извършване на очна ставка със свид.*** и на 10.07.2019г., когато са му предявени материалите от досъдебното производство. За тези си явявания в РУ-Харманли той е бил призоваван чрез органите на полицията, като му се е наложило да отсъства от работата си в ЗКИ“Волта“-Димитровград. Обстоятелството, че той е търсен и призоваван в полицейското управление в гр.Харманли е станало известно, както на семейството на Х., така и на неговите колеги, съсед и работодател. От показанията на разпитаните по делото двама свидетели се установи, че в следствие на това той е бил притеснен и емоционално подтиснат. Работодателят му е изразил недоволство от това, че често се налага да отсъства от работа, като е имал и намерение да прекрати трудовото му правоотношение. От друга страна, свидетелите сочат случаи, при които колеги и познати са отправяли към ищеца подигравателни реплики, че във връзка с призоваването му за явяване пред разследващите органи и повдигнатото му обвинение за извършено престъпление му предстои влизане в затвора.

На следващо място, за престъплението, за което на ищеца е било повдигнато обвинение чл.346 ал.1 т.1 вр.ал.1 от НК се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от 1 до 10 години, като същото се явява тежко умишлено престъпление, изключващо възможността то да бъде заменено с друго, по-леко по вид наказание. Това обстоятелство допълнително е обременило психическото състояние на Х., който макар и осъждан през 2011г. и с недобри характеристични данни, съгласно справка от РУ-Димитровград, вече е бил реабилитиран по право.

Предвид изложеното и като взе предвид горните обстоятелства, съдът счита ,че за причинените неимуществени вреди на ищеца в следствие на незаконно повдигнатото против него обвинение справедливото обезщетение следва да бъде в размер на 3000 лева, а над тази сума до пълния предявен размер от 16000 лева иска като неоснователен и недоказан следва да се отхвърли.

На следващо място ищеца претендира ответника да бъде осъден да му заплати обезщетение и за причинените имуществени вреди в размер на 800 лева, от които 300 лева

за платено адвокатско възнаграждение и 500 лева за платени пътни разходи за пътуване до гр.Харманли във връзка с призоваването му и явяването му пред разследващия орган по досъдебното производство.

Видно от приложеното по досъдебно производство №279/2018г. по описа на РУ-Харманли пълномощно и Договор за правна защита и съдействие от 16.05.2019г., ищецът е бил представляван от адв.К.К., като за това е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева. Пълномощникът на А.Х.- адв.К. е взел участие при извършването на очна ставка на 07.06.2019г. между обвиняемия и свид.Димитров, както и при предявяване на материалите от досъдебното производство на 10.07.2019г. От друга страна, ищецът претендира във връзка с пътуванията му до РУ-Харманли да му бъдат заплатени пътни разходи, като твърди, че е пътувал до там с лек автомобил, собственост на свид.*** и в тази връзка му е заплатил сумата от 500 лева. Разпитан по делото свидетелят *** потвърждава за така платената сума, но нито той нито ищеца представят други доказателства в тази насока. Не се представят доказателства нито за закупено гориво във връзка с тези три пътувания до гр.Харманли, нито за направени други разходи. От друга, страна така претендираната сума за пътни разходи значително надвишава обичайните разноски за гориво за пътуване с лек автомобил на разстояние в двете посоки възлизащо около 60 км или общо за трите случая 180 км. Предвид това, съдът намира, че в полза на ищеца следва да се присъдят единствено платените от него разноски за адвокатско възнаграждение по досъдебното производство в размер на 300 лева, като в частта за претендираните пътни разходи от 500 лева, иска се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

В полза на ищеца следва да бъде присъдена и законна лихва върху горепосочените суми, считано от датата на влизане в сила на акта на РП-Харманли, с който е прекратено производството по досъдебно производство №279/2018г. в частта му по отношение на обв.А. М. Х. 21.10.2019г. до окончателното изплащане на сумите.

При този изход на делото, на основание чл.78 ал.1 от ГПК, в полза на ищеца следва да се присъдят направените деловодни разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса, съобразно уважената част от предявените искове или 159,11 лева.

В полза на Държавата, по сметка на РС-Димитровград, ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 160 лева.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР-ХАСКОВО, с адрес на управление в гр.Хасково, бул.“България“ №85, представлявано от Директора *** **ДА ЗАПЛАТИ** на А. М. Х., с ЕГН *****, от Димитровград, ул.“***** сумата от 3000 /три хиляди/ лева,

представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в следствие на повдигнато му незаконно обвинение по досъдебно производство №279/2018г. по описа на РУ-Харманли за престъпление по чл.346 ал.2 т.1 вр.ал.1 от НК, както и сумата от 300 /триста/ лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди за заплатено адвокатско възнаграждение, ведно със законна лихва за всяка от главниците, считано от 30.08.2019г. до окончателното им изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за присъждане на неимуществени вреди над уважения размер от 3000 лева до пълния предявен размер от 16000 лева, както и иска за имуществени вреди над уважения размер от 300 лева до пълния предявен размер от 800 лева, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР-ХАСКОВО, с адрес на управление в гр.Хасково, бул.“България“ №85, представлявано от Директора *** **ДА ЗАПЛАТИ** на А. М. Х., с ЕГН *****, от Димитровград, ул.“***** направените по делото разноски в размер на 159,11 лева /сто петдесет и девет лева и единадесет стотинки/, а в полза на държавата, по сметка на РС-Димитровград и държавна такса за производството в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева.

Решението е постановено при участието на представител на Прокуратурата на Република България.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от съобщението за неговото обявяване.

Съдия при Районен съд – Димитровград: _____